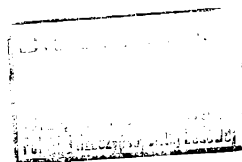

URZĄD PATENTOWY

E 06c 5/12
2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21489.

Kl. 61 a, 2.

Jan Ptaszyński
(Podgórze, Polska).

Słup składany.

Zgłoszono 25 sierpnia 1933 r.

Udzielono 11 maja 1935 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest słup składany, którego ogniwa rurowe umieszczone teleskopowo jedno w drugim, są wysuwane jedno z drugiego i podnoszone w górę zapomocą sprężonego powietrza, tworząc słup po wysunięciu wszystkich lub niektórych rur. Słup według wynalazku przeznaczony jest do unoszenia człowieka względnie przedmiotu na pewną wysokość i może znaleźć zastosowanie w całym szeregu dziedzin, np. przy zakładaniu przewodów elektrycznych, budowie i remoncie domów lub też może służyć jako punkt obserwacyjny np. przy dozorowaniu terenów nadgranicznych, oraz jako urządzenie po-

mocnicze przy wykonywaniu rozmaitych czynności wojskowych.

Słup według wynalazku albo przymocowuje się do pewnego miejsca na stałe, albo też umieszcza na wózku do przewożenia. Przy pomocy kilku takich słupów można unieść na znaczną stosunkowo wysokość pomost o dużej nawet powierzchni.

Słup według wynalazku jest przedstawiony dla przykładu na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój pionowy słupa, przyczem poszczególne jego ogniwa rurowe przedstawiono w położeniu częściowo wysuniętym, fig. 2 zaś — odmianę słupa.

Słup według wynalazku składa się z do-

wolnej, zależnej od wysokości, liczby teleskopowo umieszczonych jedna w drugiej, rur 1 o coraz to mniejszej średnicy. Górny koniec każdego ogniwa rurowego 1 jest zaopatrzone od wewnątrz w pierścień 2, dolny zaś — w pierścień zewnętrzny 3. Górne pierścienie 2 posiadają kilka poprzecznych płytkich rowków 4, dolne zaś pierścienie 3 są zaopatrzone na obwodzie w wyżłobienia 5, służące do osadzenia w nich elastycznych uszczeltek. Do wewnętrznej rury słupa, posiadającej najmniejszą średnicę, jest przymocowany pomost 7, natomiast zewnętrzne ogniwo rurowe słupa, posiadające największą średnicę, łączy się na stałe dolnym końcem z dowolnego rodzaju podstawą 9.

Do podnoszenia rurowych ogniw słupa stosuje się według wynalazku sprężone powietrze (względnie inny gaz), doprowadzane z osobnego zbiornika. Powietrze do tego zbiornika wtłacza się zapomocą osobnej pompy, uruchomianej w dowolny znany sposób.

Sprężone powietrze, po otwarciu zaworu w zbiorniku oraz zaworu 11, osadzonego w podstawie 9, dopływa kanałem 8 do wnętrza środkowej rury 1 słupa, podnosząc ją w górę. Powietrze, znajdujące się między tą rurą a następną rurą o większej średnicy, zostaje w miarę unoszenia się tej pierwszej rury wytłoczone do atmosfery przez powyżej wspomniane rowki 4. Każde z ogniw rurowych 1, uderzając swym zewnętrznym pierścieniem 3 o wewnętrzny pierścień 2 następnej rury 1, pociąga tę rurę za sobą, tworząc słup o pewnej, dowolnie regulowanej wysokości.

W przypadku konieczności zwiększenia wysokości słupa ponad maksymalną wysokość, na jaką obliczony jest dany słup, do pomostu 7 przymocowuje się w dowolny znany sposób dodatkowy lekkiej budowy słup 10, zaopatrzone w szczeble, pozwalający na powiększenie zasięgu obserwacji.

Opuszczenia słupa osiąga się przez wypuszczenie sprężonego powietrza z jego

wnętrza, otwierając zawór 12, przyczem sprężony czynnik roboczy może uchodzić bądź do atmosfery, bądź też do zapasowego zbiornika 15, otaczającego zewnętrzną rurę słupa. W tym przypadku wewnętrzną rurę należy połączyć, jak to wskazuje fig. 2, kanałem 8 z wnętrzem tego zbiornika zapasowego, umieszczając przytem w kanale tym odpowiedni zawór 17. Niewątpliwie, prężność zebranego w zbiorniku 15 powietrza, dopływającego do zbiornika 15, będzie niedostateczna do ponownego podniesienia wszystkich ogniw rurowych 1, tem nie mniej jednak, dzięki urządzeniu, przedstawionemu na fig. 2, można zaoszczędzić pewną ilość zużytego powietrza, doprowadzanego ze zbiornika głównego.

Chcąc uniknąć konieczności stosowania osobnego zbiornika do sprężonego powietrza, wtłaczanego do tego zbiornika zapomocą pompy, można zbiornik ten połączyć ze zbiornikiem 15. W tym celu zbiornik ten, oznaczony na fig. 2 liczbą 16, można umieścić na zbiorniku 15, łącząc go, podobnie jak i zbiornik 15, zapomocą przewodu 13 z wnętrzem rury 1 o najmniejszej średnicy, przyczem między końcem przewodu 13 a zbiornikiem 16 umieszcza się skrzynkę rozdzielczą 14, co pozwala na dogodny rozrząd sprężonego powietrza.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Słup składany, znamieny tem, że składa się z pewnej liczby teleskopowo umieszczonych jedno w drugim ogniw rurowych, podnoszonych w górę zapomocą sprężonego powietrza, doprowadzanego do wewnętrznej rury słupa z osobnego zbiornika.

2. Słup składany według zastrz. 1, znamieny tem, że zewnętrzna rura słupa jest otoczona dodatkowym płaszczem, stanowiącym wraz z zewnętrzną ścianką tej rury dodatkowy zbiornik (15) powietrza, dopływającego do niego po dokonaniu pracy

podnoszenia ogniów rurowych, przyczem zbiornik ten jest połączony zapomocą kanału (8) z wnętrzem środkowej rury słupa.

3. Słup składany według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że zewnętrzną rurę słupa oprócz zbiornika (15) otacza zbiornik (16) na sprężone powietrze, który zapomocą

skrzynki rozdzielczej i przewodu (13) jest połączony z wnętrzem środkowej rury słupa.

Jan Ptaszyński.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

